

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani – judecător Natalia Lupașcu
Dosarul nr. 2a-2475/25; PIGD nr. 2-24116270-02-2a-11072025

DECIZIE

29 octombrie 2025

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător –

Judecătorii –

Grefier –

Ana Panov

Svetlana Vișcu și Elena Bolocan

Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, apelul declarat de Ostalep Valeriu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 aprilie 2025, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral, –

C o n s t a t ă :

- 1. Partea descriptivă – pretențiile reclamantului, obiecțiile pîrîtului și explicațiile celorlalți participanți la proces:**
2. La 15 octombrie 2024, Ostalep Valeriu a depus cerere de chemare în judecată către AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral.
3. În motivarea acțiunii, reclamantul învederează că, la 7 octombrie 2024, pe pagina www.Anticorupție.md, a fost publicat articolul intitulat „Armurierul Pro-Kremlin, propagandist al Kremlinului, Valeriu Ostalep, livrează arme instituțiilor de forță al Republicii Moldova”. Autori: Mădălin Necșuțu, Ilie Gulca.
4. De asemenea, pe rețeaua YouTube, pagina CIJM/anticorupție.md a fost publicat video, cu conținutul și textul similar de pe pagina www.anticorupție.md, însoțit de imagini video. La momentul înaintării cereri, video-ul a fost vizualizat de peste o mie de oameni.
5. Notează că în textul de pe site precum și în video, de către Autori, sunt făcute următoarele declarații: *“Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep
Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM; Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului; Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă; Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep; Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM; Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat; În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă*

la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari.

În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului, Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță. În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești

Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene; După această discuție, Valeriu Ostalep a revenit și și-a schimbat poziția, el a precizat că este vorba de o firmă britanică prin intermediul căreia a achiziționat niște haine

Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se disculpă; Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep.”

6. Accentuează că toate aceste declarații sunt false și mincinoase, făcute cu scopul exclusiv de a-l defăima și aduce prejudiciu onoarei și reputației sale profesionale, precum și a membrilor familiei. Răspunsul CIJ, prin care ei solicită de probe, precum că nu ar fi comis ceea ce nu a comis, este o probă a scopului de a prejudicia onoarea și reputația sa profesională, precum și a membrilor familiei.
7. Afirmă că Valeriu Ostalep nu este propagandist și își expune public propriile păreri. Asta se întâmplă de peste 15 ani, pozițiile sale sunt constante, coerente, logice și bazate exclusiv pe legislația RM și percepția sa individuală a realităților. Libertatea gândirii și dreptul său la opinie este garantată de Constituția RM. Interpretarea arbitrară și manipulative a opiniilor sale de către alte persoane nu poate fi considerată fapt, iar deoarece ele sunt mincinoase, sunt și calomnii. Afirmatia că Valeriu Ostalep este propagandist al Kremlinului, este un fals, minciună, lipsită de substrat factologic și probe, și lezează demnitatea acestuia, dreptul la opinie și reputația profesională.
8. Menționează că Valeriu Ostalep, nu livrează arme nimănui, nu a livrat niciodată în particular și nici instituțiilor de forță. Această afirmație a autorilor este mincinoasă. Incompetența autorilor se agravează prin faptul că, neavând cunoștințe elementare în aceste procese, ei se aventurează în manipulații ilegale, deoarece acuză concomitent persoana fizică Valeriu Ostalep dar și structurile de forță de infracțiuni inexistente, din moment ce persoana fizică apriori nu poate livra arme instituțiilor de forță. Chiar dacă, prin absurditate manipulativă, autorii încearcă să creeze un fals de egalitate între activitatea companiei și persoana fizică Valeriu Ostalep, și în acest caz afirmația că Ostalep Valeriu ar avea vreo legătură cu vreo livrare de arme către structuri de stat este un fals și minciună. Are atribuție la o singură companie din 2023, perioadă în care, până în prezent, compania nu a livrat nici o armă nici unei structuri de stat. Respectiv, chiar și în condițiile acestui absurd, autorii au comis intenționat un fals, dezinformare și minciună.
9. Relevă că nu diseminează în general și nici constant dezinformări ale Kremlinului. Această afirmație ale autorilor, este un fals, minciună, și lezează demnitatea sa și reputația profesională. Nu este un propagator al narațiunilor Pro Kremlin și nu există așa noțiune juridică, aceasta fiind un fals și minciună. Acest tip de fraze speculative, utilizate de autorii articolului, nu au nici o valoare logică sau juridică, și sunt tentative de a denigra o persoană și a trezi ură în societate.
10. Indică că nu conduce nici o companie, cu atât mai mult un grup de companii specializate în vânzarea armelor și munițiilor pentru instituțiile de forță ale RM. Nu prestează servicii de pază, declarația din articol este un fals și dezinformare. Nu a participat la nici o emisiune începând cu luna mai, adică 4 luni, în urmă. Afirmatia că participă la emisiuni

în contextul alegerilor prezidențiale și referendum este un fals și minciună. Declarația că este purtător de mesaje ale Kremlinului, este o manipulare și un fals. Afirmatia că este jucător activ al scenei politice moldovenești este un fals și minciună. Nu s-a afirmat niciodată în calitate de comentator al vieții politice cu accente și viziuni anti europene, aceste declarații sunt false și mincinoase.

11. Declarația că a revenit cu poziția schimbată și a afirmat că a procurat haine este un fals și minciună. Nu s-a dezvinovățit de nimic, deoarece nu poartă nici o vină și nu este acuzat de nimic. Afirmatia autorilor este o interpretare mincinoasă cu scopul de a-l defăima.
12. Afirmă că SIS nu a putut informa oficial autorii că „SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep”, asta ar însemna că a fost divulgat secretul de stat, deoarece astfel de acțiuni presupun măsuri speciale de investigații, care sunt secrete.
13. Consideră că autorii au lansat încă un fals și minciună cu scopul defăimării acestuia. Toate aceste declarații ale autorilor sunt mincinoase, cu scopul defăimării reclamantului.
14. Se menționează că reclamantul Ostalep Valeriu nu are calitatea de persoană publică ce activează în structurile statale ale Republicii Moldova, și nici în ultimii 15 ani nu a avut un asemenea statut. Reieșind din faptul că reclamantul Ostalep Valeriu nu a deținut și nu deține funcții publice sau politice în stat, orice critică adusă activității extra statale ale acestuia cade sub incidența dreptului la respectarea vieții private garantat de art.8 al Convenției CtEDO. Astfel, una din limitările art. 10 al Convenției CtEDO este dreptul la respectarea vieții private garantat de art.8 al Convenției CtEDO.
15. Afirmă că tentativele de a-l introduce în categoria persoanelor publice le respinge categoric, deoarece răspunsurile pe care le oferă din când în când ziariștilor pe diverse teme, nicicum nu duc la includerea acestuia în categoria persoanelor publice.
16. În drept acțiunea se întemeiază pe prevederile art. art. 3,7 alin.(1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23.04.2010; art. art.2036 alin.(1), 2037 Cod civil; art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.
17. Solicită reclamantul: 1.constatarea ca fiind defăimătoare și mincinoasă a informației care vizează reclamantul Ostalep Valeriu, răspândite la 7 octombrie 2024, pe pagina www.Anticorupție.md, în articolul intitulat „Armurierul Pro-Kremlin, propagandist al Kremlinului, Valeriu Ostalep, livrează arme instituțiilor de forță al Republicii Moldova”, de către autorii: Mădălin Necșuțu, Ilie Gulca, precum și pe rețeaua YouTube, pagina CIJM/anticorupție.md, prin publicarea video, cu conținutul și textul similar de pe pagina www.anticorupție.md, însoțit de imagini video, în special a constata drept defăimătoare și minciunoase următoarele declarații din articol și video:
18. *“Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep
Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM
Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului
Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă
Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep
Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM
Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat*

În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari

În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului, Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță

În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești

Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene

După această discuție, Valeriu Ostalep a revenit și și-a schimbat poziția, el a precizat că este vorba de o firmă britanică prin intermediul căreia a achiziționat niște haine

Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se desculpă

Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep.”

19. Obligarea pârâtului Centrul Investigații Jurnalistice de a cere scuze față de reclamantul Ostalep Valeriu și de a dezminți informațiile defăimătoare răspândite prin articolul de pe site-ul www.anticoruptie.md și canalul Youtube, pagina CIJM/anticoruptie pe care o gestionează;
20. Obligarea pârâtului de a modifica articolul și video indicat în prezenta cerere, radiind declarațiile defăimătoare și mincinoase, indicate în p 2 al solicitărilor din această Cerere;
21. Obligarea pârâtului Centrul Investigații Jurnalistice de a dezminți informațiile defăimătoare și minciunoase, în cadrul unui articol separat pe site-ul www.anticoruptie.md, precum și video, pe canalul Youtube, pe care îl gestionează;
22. Obligarea pârâtului să nu șteargă articolul și video cu dezmințirea, de pe site-ul care îl gestionează, atât timp cât va fi public video rectificat la acest subiect;
23. Încasarea din contul pârâtului Centrul Investigații Jurnalistice în beneficiul reclamantului Ostalep Valeriu a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei. Încasarea cheltuielilor de judecată.
24. *Poziția pârâtului:* Pârâtul, AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova, la 29 ianuarie 2025, a depus referință solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.
25. **Hotărârea primei instanțe:** În temeiul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.
26. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.**
27. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, în data de 14 aprilie 2025 Ostalep Valeriu a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral.

28. **În motivarea cererii de apel, apelantul** Ostalep Valeriu a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în acțiune, suplimentar a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia Judecătorei Chișinău din motivele expuse mai jos.
29. Indică că Instanța ilegal i-a oferit statul de persoană publică, cu toate că el nu ocupă nici o funcție publică mai mult de 16 ani.
30. Susține că instanța de fond a omis să țină cont de distincția dintre drepturile absolute și cele relative prevăzute atât de legislația Republicii Moldova, cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, arătând că libertatea de exprimare, garantată de art. 10 CEDO, constituie un drept relativ, susceptibil de restrângeri în scopul protejării reputației și drepturilor altor persoane.
31. Invocă prevederile art. 3 și art. 7 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, potrivit căreia exercitarea libertății de exprimare poate fi limitată pentru protejarea onoarei, demnității și reputației profesionale, iar răspândirea relatărilor false ori a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient este interzisă. Se arată că instanța de fond nu a analizat sub nicio formă impactul afirmațiilor contestate asupra reputației reclamantului și nici proporționalitatea restrângerii libertății de exprimare.
32. Consideră ilegală aprecierea instanței de fond potrivit căreia expresiile precum „propagandist al Kremlinului” sau „promotor al narațiunilor pro-Kremlin” ar constitui simple judecăți de valoare care nu necesită probare. Se susține că această interpretare ar conduce la anularea oricărei protecții efective a reputației persoanelor, inclusiv a persoanelor publice, întrucât afirmațiile respective sunt verificabile factual și puteau fi confirmate sau infirmate prin probe oficiale, prezentate de reclamant, dar ignorate de instanță.
33. Totodată, se arată că instanța a apreciat eronat existența unui interes public, susținând în mod nejustificat că materialul jurnalistic ar viza activitatea politică a reclamantului. Se menționează că reclamantul nu este persoană publică și nu exercită funcții politice, iar activitatea sa profesională și de afaceri ține de viața privată, neavând legătură cu exercitarea puterii publice sau cu utilizarea fondurilor publice. În concluzie, se afirmă că instanța de fond a făcut deducții eronate, a aplicat greșit noțiunea de interes public și a ignorat probele administrate, respingând acțiunea pe considerente neîntemeiate și contrare cadrului legal aplicabil protecției reputației și vieții private.
34. Menționează că instanța a justificat acuzațiile împotriva reclamantului prin definiția „propagandei” din dicționar, ca răspândire sistematică a unei doctrine politice sau religioase. Reclamantul susține că acest raționament este nefondat, deoarece nu a promovat nicio doctrină politică, nu a căutat adepți și a declarat public că nu va fi implicat în politică. Astfel, nu există probe care să susțină că ar fi propagandist, ceea ce face argumentul instanței illogic și nejustificat.
35. Mai indică că instanța a tratat declarațiile subsemnatului dintr-o convorbire telefonică ca probe. Reclamantul argumentează că acestea nu pot fi considerate probe, deoarece nu știa cine era interlocutorul și care era scopul real al acestuia. Mai mult, ulterior a oferit invitația de clarificare și probe suplimentare, însă pârâtul a selectat doar informațiile speculativ negative, iar instanța le-a acceptat, ignorând probele oficiale prezentate de INSP și SIS, care demontau acuzațiile.
36. Instanța a apreciat că afirmațiile defăimătoare făcute de publicație reprezintă opinii jurnalistice bazate pe surse anonime și ar avea interes public. Reclamantul contestă această interpretare, susținând că: Sursele invocate sunt misterioase și nereale, ceea ce

echivalează cu legitimarea calomnierii prin simpla menționare a unei surse; Informațiile difuzate erau verificabile și contrazise de documente oficiale de la SIS și INSP, care demonstau că nici el, nici compania sa, Sniper Elite, nu au desfășurat activitățile ilegale invocate. Astfel, Instanța a ignorat aceste probe și a acceptat falsuri care afectează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului.

37. Menționează că crearea și gestionarea unei afaceri în Republica Moldova, mai ales de către o persoană cu gândire critică și opinie liberă, implică riscuri semnificative. Compania administrată de reclamant achită milioane de lei impozite și, în afară de incidente minore, nu există critici obiective față de activitatea acesteia. Pseudo investigația în cauză, realizată de persoane fără expertiză în securitate, a fost o acțiune concertată de discreditare, multiplicată rapid de publicații afiliate guvernului. Centrul pentru protecția datelor cu caracter personal a constatat prelucrarea ilegală a datelor reclamantului, iar mass-media nu a solicitat opinia acestuia, ceea ce confirmă caracterul orchestrat al atacului. Cazul reprezintă un exemplu de acțiune ilegală împotriva unei persoane cu opinie proprie, realizată prin metode jurnalistice primitive, fără surse clare de finanțare și fără expertiză reală.
38. Solicită casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău din 14 aprilie 2025 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor reclamantului Ostalep Valeriu și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în instanța de fond și în apel.
39. **Termenul legal de declarare a apelului:**
40. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
41. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău a fost pronunțat la 14 aprilie 2025, iar cererea de apel datează din 14 aprilie 2025, Colegiul civil constată că cererea de apel a fost declarată în termenul prevăzut de Lege.
42. **Poziția părților în cadrul ședinței de judecată:**
43. Apelantul Ostalep Valeriu, în ședința de judecată a susținut apelul declarat cu motivele de fapt și de drept invocate, solicitând să fie admis în sensul formulat.
44. Intimatul AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova, reprezentat de către Sergiu Bozianu, în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de Ostalep Valeriu și menținerea hotărârii instanței de fond.
45. **Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra**.
46. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului.**
47. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond,

numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte și cînd hotărîrea este atacată și de alți participanți la proces”.

48. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărîrea primei instanțe*”.
49. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărîre, sînt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”. (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
50. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
51. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanțe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanță în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menționați în hotărîre; g) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; h) în dosar lipsește procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale.* (2) **Săvîrșirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei.**
52. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei”.
53. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru

soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii”.

54. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată”.
55. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
56. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
57. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
58. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Ferreira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
59. **Circumstanțele cauzei, constatate de instanță și probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe:**
60. **Materialele cauzei civile, nemijlocit probele pertinente și concludente, administrate și cercetate în prima instanță** confirmă că La 7 octombrie 2024, pe pagina oficială a pâratei - www.anticoruptie.md, în rubrica Investigații, a fost publicată articolul intitulat „*Armurierul Pro-Kremlin. Propagandist al Kremlinului, Valeriu Ostalep, livrează arme instituțiilor de forță al Republicii Moldova*” –
61. (<https://anticoruptie.md/ro/investigatii/economic/armurierul-pro-kremlin>), autorii fiind jurnaliștii Mădălin Necșuțu, Ilie Gulca.
62. Apelantul pretinde că publicația prezentată publicului larg, conține mai multe declarații mincinoase și calomnii, care îi lezează onoarea și demnitatea, fiind făcute cu scopul exclusiv de a-l defăima și aduce prejudiciu onoarei și reputației sale profesionale, precum și a membrilor familiei.
63. În special, apelantul a evidențiat următoarele declarații:
64. *"Propagandist al Kremlinului Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM"; "Valeriu Ostalep diseminează constant dezinformările Kremlinului"*
"Ostalep acuză Guvernul de la Chișinău la fel ca propagandista Moscovei de subordonare oarbă față de curatorii occidentali și înarmare excesivă"
"Propagator al narațiunilor Pro Kremlin Ostalep"
"Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzare de arme și muniții pentru instituțiile de forță ale RM"
"Ei mai prestează și servicii de pază la întreprinderi de stat"

"În contextul alegerilor prezidențiale și al referendumului pentru integrare europeană, Valeriu Ostalep participă la emisiunile instituțiilor media aservite actorilor pro ruși și influenșerilor apropiați oligarhilor fugari"

"În ciuda faptului că este un purtător de mesaje al Kremlinului, Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță"

"În afara rolului de propagandist al Moscovei, Ostalep s-a transformat în jucător activ al scenei politice moldovenești"

"Ulterior, Ostalep s-a afirmat în calitate de comentator al vieții politice moldovenești cu accente și viziuni anti-europene"

"După această discuție, Valeriu Ostalep a revenit și și-a schimbat poziția, el a precizat că este vorba de o firmă britanică prin intermediul căreia a achiziționat niște haine"

"Pe de altă parte, Valeriu Ostalep, se desculpă"

"Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep".

65. Considerând că prin aceste declarații i-a fost lezată onoarea și demnitatea, la 07 octombrie 2024, reclamantul a expediat pârâtei cerere prealabilă prin care și-a exprimat poziția referitor la declarațiile pretins false și defăimătoare care îl vizează și a solicitat dezmințirea acestora, exprimarea scuzelor de rigoare pentru răspândirea unor asemenea informații, precum și prejudiciul moral cauzat în sumă de 50 000 lei (f.d.15-18).
66. Prin răspunsul său, pârâtul Centrul de Investigații Jurnalistice a respins solicitările reclamantului Ostalep Valeriu, considerându-le neîntemeiate (f.d.30-38).
67. Prin cererea de chemare în judecată depusă la 15 octombrie 2024, Ostalep Valeriu a solicitat de la AO Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral.
68. În temeiul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată
69. Colegiul civil, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, conform limitelor apelului declarat, ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.
70. **Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată**
71. Potrivit art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, *"Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor*

altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

72. Potrivit art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
73. Conform art. 2 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare este specificat, *inter alia* că termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificații: *defăimare* – răspîndire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; *răspîndire a informației* – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată). *răspîndire a informației* – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informație* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit.
74. În conformitate cu art. 3 alin. (1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atît conținutul, cît și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrîngerii prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.
75. Totodată, articolul 4 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, prevede că statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspîndească informații de interes public decît în condițiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public.
76. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.
77. Orice persoană este în drept să ceară în instanța de judecată dezmințirea relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte. În cazul în care instanța de judecată va stabili că acțiunea cu privire la răspîndirea informației false și defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezmințiri, instanța va dispune dezmințirea relatărilor false și defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezmințirii. Instanța de judecată va dispune efectuarea dezmințirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informația falsă și defăimătoare a fost răspîndită prin intermediul mass-mediei, instanța va obliga massmedia care a răspîndit această informație să publice și/sau să răspîndească dezmințirea la aceeași rubrică, pagină, în același program, la aceeași

oră sau în același ciclu de emisiuni. În cazul în care informația falsă și defăimătoare a fost răspândită prin alte mijloace decât mass-media, instanța va stabili aceeași modalitate de dezmințire sau, după caz, alta adecvată situației (art. 26, Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare).

78. Conform prevederilor art. 24 alin. (1) din aceeași Lege, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și quantumul prejudiciului cauzat. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public.
79. Potrivit art. 43 din Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. (2) Aceste drepturi sînt insesizabile și inalienabile.
80. **Argumentele și concluziile instanței de apel**
81. Reieșind din circumstanțele speței și normele legale enunțate Colegiul judiciar reține că, legiuitorul național a stabilit cu valoare de principiu că orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.
82. În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea reprezintă percepția unei persoane asupra propriei demnități, iar reputația se referă la modul în care este apreciată în societate prin comportamentul său exemplar. Orice atingere a demnității sau reputației poate afecta relațiile sociale ale persoanei, iar lezarea onoarei presupune schimbarea opiniei societății despre aceasta.
83. Astfel, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea informației și repararea prejudiciului moral sau material, însă trebuie să dovedească că informația este falsă și că i-a cauzat atingere personalității sau reputației profesionale. Aspectul defăimător nu se prezumă, sarcina probei revenind reclamantului, conform Legii nr. 64/2010 și art. 24, care impune demonstrarea că informația a fost răspîndită, îl vizează, este falsă sau nefondată pe un substrat factual, și că a cauzat prejudicii.
84. Libertatea de exprimare nu este absolută și poate fi restricționată pentru a proteja interese generale, cum ar fi siguranța națională, integritatea teritorială, siguranța publică, sănătatea și morala, autoritatea puterii judiciare, precum și drepturile și reputația altor persoane. Restricțiile trebuie să fie proporționale și justificate, conform prevederilor art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pentru a fi compatibile cu dispozițiile acesteia.
85. Colegiul notează că interpretarea normelor convenționale relevă că exercitarea libertății de exprimare implică „îndatoriri și responsabilități” și poate fi supusă unor „formalități,

condiții, restricții sau sancțiuni”, ceea ce recunoaște posibilitatea ca statul să intervină în exercitarea acestei libertăți fundamentale. Totuși, astfel de restricții trebuie să respecte anumite criterii: să fie prevăzute de lege, aceasta să fie clară și accesibilă, să urmărească un scop legitim și să fie necesare într-o societate democratică. De asemenea, pentru a menține echilibrul între scopul urmărit și mijloacele folosite, precum și între interesul public și protecția drepturilor individuale, este necesară respectarea principiului proporționalității.

86. Colegiul reține că în speță, sunt relevante dispozițiile **art. 2 și art. 7 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, care disting între fapte și judecăți de valoare.** Judecata de valoare reprezintă o opinie sau comentariu a cărui veridicitate nu poate fi dovedită, iar judecata de valoare fără substrat factologic suficient este aceea care se întemeiază pe fapte inexistente sau prezentate denaturat până la falsitate.
87. Legea garantează dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale în cazul răspândirii informațiilor false, a judecăților de valoare nefondate sau a injuriei. Pentru restabilirea în drepturi, persoana lezată trebuie să demonstreze că informația este falsă, defăimătoare și permite identificarea sa, iar în cazul judecăților de valoare, că acestea nu au un substrat factologic suficient și au caracter defăimător.
88. Totodată, legea definește noțiunea de persoană publică ca fiind persoana care exercită funcții publice sau care, prin statutul ori poziția sa, reprezintă interes public. În acest context, se reține că persoanele publice trebuie să accepte un nivel mai ridicat de ingerință în viața lor privată și un grad sporit de scrutin public, proporțional cu importanța rolului lor și a informațiilor divulgate.
89. Colegiul constată că, în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit faptul că apelantul, care a deținut funcția de vice-ministru al Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova în perioada 15 iulie 2005 – 6 noiembrie 2009, participă în prezent, în calitate de invitat, la diverse emisiuni și dezbateri televizate, în cadrul cărora își exprimă opiniile cu privire la situația politică și economică din Republica Moldova.
90. De asemenea, din materialele dosarului rezultă că apelantul participă la întâlniri cu lideri de opinie și politicieni. Totodată, acesta a confirmat că, atât la momentul realizării investigației jurnalistice, cât și la data examinării cauzei, deține calitatea de asociat cu o cotă de 50% din capitalul social al S.R.L. „Sniper Elite”, societate care are ca domeniu de activitate importul, exportul și reexportul, comercializarea și repararea armelor și munițiilor cu destinație civilă, precum și alte activități conexe.
91. Având în vedere că apelantul a confirmat participarea sa constantă, în calitate de invitat, la emisiuni televizate și podcast-uri difuzate pe diverse platforme online, în cadrul cărora este prezentat drept fost înalt demnitar de stat, expert în securitate și analist politic, Colegiul constată că acesta se expune în mod voluntar unui nivel ridicat de interes public. În acest context, apelantul se încadrează în noțiunea de „persoană publică”, astfel cum este definită de art. 2 din Legea nr. 64/2010, iar afirmația sa potrivit căreia ar avea statutul de simplu cetățean sau exclusiv de om de afaceri, este pasibilă de apreciere critică reieșind din circumstanțele care privesc persoana și activitatea sa.
92. În consecință, persoanele cu statut public trebuie să accepte un grad mai mare de ingerință în viața lor privată decât persoanele obișnuite, iar limitele unei examinări mai atente sunt cu atât mai largi cu cât relevanța figurii publice și a informațiilor făcute publice este mai mare.

93. Colegiul reține că materialul jurnalistic contestat vizează subiecte de maxim interes public – securitatea națională, contextul geopolitic, activitatea mediatică și de afaceri a unei persoane cunoscute public, precum și influența discursului public în context electoral.
94. În conformitate cu cadrul normativ aplicabil, consacrat în special de art. 25 al Legii precitate, orice îndoială rezonabilă privind calificarea unei afirmații drept judecată de valoare sau relatare de fapte se soluționează în favoarea încadrării acesteia ca judecată de valoare. De asemenea, atunci când există dubii rezonabile referitoare la caracterul defăimător al informației, acestea se interpretează în sensul neaplicării unor restricții asupra libertății de exprimare.
95. În acest context, investigația jurnalistică a avut ca finalitate evidențierea activităților economice ale persoanei publice Valeriu Ostalep, fost demnitar, precum și a pozițiilor și opiniilor promovate de acesta în domeniul politic.
96. Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, Colegiul reține că instanța de fond a apreciat corect că o mare parte din expresiile criticate („propagandist al Kremlinului”, „promotor al narațiunilor pro-Kremlin”, „jucător activ al scenei politice”) constituie judecăți de valoare. Aceste formulări nu depășesc limitele criticii admisibile și reflectă, în esență, rolul asumat de apelant în spațiul public.
97. În acest context, Colegiul respinge alegațiile apelantului, potrivit cărora declarațiile respective ar fi fost formulate cu scop defăimător. Or, din materialele cauzei nu rezultă existența unei intenții de discreditare, ci dimpotrivă, o analiză critică a activității și discursului public al apelantului. Mai mult, este de remarcat faptul că însuși apelantul a recunoscut, inclusiv în fața instanței de apel, că își exprimă în mod constant viziunile în cadrul discursurilor publice, interviurilor și aparițiilor media, inclusiv cu privire la politica externă și internă a statului, precum și la evenimentele sociale, economice și politice de actualitate. Aceste poziții, prin natura lor, sunt susceptibile de a genera dezacord, critici sau interpretări divergente din partea altor experți, lideri de opinie, jurnaliști sau demnitari, inclusiv din mediul internațional. Prin urmare, instanța constată că exprimările contestate se înscriu în limitele unei dezbateri publice legitime, referitoare la subiecte de interes major pentru societate, iar apelantul, având statut de persoană publică și participând activ la această dezbatere, trebuie să manifeste un grad sporit de toleranță față de criticile și evaluările formulate la adresa sa. În consecință, nu poate fi reținută încălcarea dreptului la demnitate, onoare sau reputație, iar protecția libertății de exprimare prevalează în speță.
98. În ceea ce privește declarațiile incluse în publicație referitoare la activitățile economice ale apelantului, se impun următoarele precizări.
99. Astfel cum s-a reținut anterior, apelantul deține calitatea de asociat, cu o cotă de 50% din capitalul social al S.R.L. „Sniper Elite”, societate care are ca domeniu de activitate importul și/sau exportul, reexportul, comercializarea armelor și munițiilor cu destinație civilă, precum și repararea armelor cu destinație civilă, alături de alte activități conexe. Totodată, funcția de administrator al acestei societăți este exercitată de fratele apelantului.
100. Din audierea înregistrărilor audio ale discuției purtate de apelant cu jurnalistul de investigație al AO „Centrul de Investigații Jurnalistice din Moldova” rezultă în mod clar că, răspunzând întrebărilor formulate în cadrul investigației, apelantul a oferit descrieri detaliate privind activitatea și anumite aspecte ce țin de administrarea afacerilor, nu doar în cadrul S.R.L. „Sniper Elite”, ci și al S.R.L. „Combat-Service”, societăți administrate de Ion Ostalep. Maniera în care au fost formulate răspunsurile, precum și informațiile

furnizate, denotă faptul că apelantul deține cunoștințe care, în mod obișnuit, sunt accesibile doar unei persoane implicate activ în activitatea companiilor respective, inclusiv prin utilizarea expresiei „companiile noastre”.

101. După cum a fost reflectat în investigație și confirmat de apelant, S.R.L. „Combat-Service” este o societate specializată în activități de detectiv particular și servicii de pază. Deși apelantul a subliniat că nu deține calitatea oficială de administrator sau asociat al acestei companii, în cadrul discuțiilor purtate cu jurnalistul a răspuns afirmativ la întrebarea dacă participă la managementul S.R.L. „Combat-Service” (minutul 00:51:00 din înregistrare), precizând totodată că „oficial nu am nicio atribuție la această companie”.
102. În acest context, având în vedere declarațiile apelantului, redată și reflectată în publicație - precum: „Noi nu facem nicio favoare vreunei structuri de stat. Când cineva ne spune să participăm la o licitație, noi nu suntem interesați. Întotdeauna le spunem să cumpere ceea ce avem în vitrină” sau „De exemplu, [vindem – n.r.] Ministerului de Interne, Vămii, Poliției de Frontieră, [Brigăzii – n.r.] Fulger și tuturor structurilor de stat. În ultimii doi ani, toate aceste structuri au procurat ceva de la mine — nu de la mine personal, dar ca coproprietar vorbind” (00:26:55 din înregistrare) — instanța apreciază că afirmațiile de tipul „Valeriu Ostalep livrează arme instituțiilor de forță ale RM”, „Valeriu Ostalep, împreună cu fratele său, conduce un grup de companii specializat în vânzarea de arme și muniții către instituțiile de forță ale RM”, „aceștia mai prestează și servicii de pază pentru întreprinderi de stat” și „Valeriu Ostalep vinde arme și muniții instituțiilor de forță” se întemeiază pe un substrat factologic suficient.
103. Colegiul observă, totodată, caracterul general al afirmațiilor referitoare la activitatea apelantului, care includ trimeri la presupuse riscuri de securitate, analizate de autoritățile competente, prin formularea „Iar SIS identifică riscuri de securitate în ceea ce privește activitățile și afacerile fraților Ostalep”. Această exprimare nu reprezintă o constatare a existenței unor asemenea riscuri, ci o redare a unei evaluări atribuite organului competent.
104. Analizând expresiile contestate, Colegiul consideră că, deși informațiile publicate care îl vizează direct pe apelant nu sunt susținute de probe directe, acestea trebuie examinate prin prisma specificului temei abordate. Astfel, din analiza conținutului publicației rezultă că respectivele afirmații constituie opinii jurnalistice, bazate pe informațiile obținute în cadrul investigației de la o sursă cu care redacția a colaborat, așa cum susține intimatul, în scopul îndeplinirii rolului esențial al presei de a informa societatea cu privire la chestiuni considerate de interes public.
105. În același timp, este întemeiat a reține că, nemijlocit apelantul a menționat că obținerea unor informații oficiale în acest domeniu este imposibilă, întrucât asemenea aspecte presupun măsuri speciale de investigație și, prin natura lor, au un caracter confidențial sau secret.
106. Potrivit alin.(1) al art.13 din Lega nr. 64/2010 mass-media și orice persoană care efectuează o activitate cu caracter jurnalistică de colectare, de primire și de distribuire a informației către public, precum și persoana care colaborează cu acestea, care au obținut informații de la o sursă, au dreptul de a nu dezvălui identitatea sursei sau orice informații care ar putea duce la identificarea sursei. Astfel, este întemeiat argumentul pârâtului-intimat că aceasta sursă nu poate fi divulgată nefiind prezente condițiile art.13 alin.(4) a Legii.
107. În consecință, în urma examinării investigației jurnalistice prin prisma dispozițiilor legale relevante invocate, nu au fost identificate elemente care să aducă atingere onoarei,

demnității sau reputației profesionale a apelantului. Totodată, informațiile prezentate în materialul contestat se înscriu în limitele libertății de exprimare consacrate de legislație. Prin urmare, acțiunea întemeiat a fost respinsă.

108. În același context, este întemeiat a statua că, marja criticii admisibile este considerabil extinsă în cazul unei persoane publice, care se expune în mod deliberat și inevitabil atenției publice și care, în consecință, este chemată să manifeste un grad sporit de toleranță față de observațiile și aprecierile critice.
109. Raportat la circumstanțele expuse, nu poate fi reținută existența relei-credințe din partea Centrului de Investigații Jurnalistice din Moldova. Afirmațiile acestuia prezintă elemente factuale și judecăți de valoare, care nu se sprijină pe un suport factologic strict și a căror exactitate nu poate și nici nu este necesar să fie demonstrată. În plus, susținerea și protejarea investigațiilor jurnalistice care aduc în atenția publicului informații de interes general reprezintă un element esențial al funcționării unei societăți democratice.
110. Având în vedere cele menționate, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect regulile sarcinii probei. Apelantului îi revenea obligația de a demonstra caracterul **fals, defăimător și prejudiciabil** al informațiilor contestate. Or, probele administrate **nu au stabilit cu certitudine** falsitatea informațiilor sau caracterul lor defăimător în sensul Legii nr. 64/2010. În lipsa unei asemenea constatări certe, instanța nu putea obliga pârâtul la dezmințire, această măsură având caracter excepțional și fiind admisibilă doar în cazul constatării neechivoce a falsității informației difuzate.
111. Prin urmare, Colegiul concluzionează că în lipsa constatării caracterului defăimător al informațiilor, pretențiile privind încasarea prejudiciului moral sunt în mod corect respinse ca neîntemeiate, deoarece simplul disconfort profesional sau deteriorarea relațiilor instituționale, neprobată printr-un raport de cauzalitate direct cu postarea contestată, nu justifică acordarea despăgubirilor.
112. În același timp, Colegiul civile reține că, în cadrul judecării cauzei civile în fond, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.
113. În rest, instanța de apel reține că argumentele invocate de către partea apelantă sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii judecătorești.
114. La fel, este întemeiat a reține că, săvârșirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.
115. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.

116. **În concluzie**, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cauzei au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat de Valeriu Ostalep și să mențină hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 aprilie 2025.
117. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanți sau pârîți, aceștia sînt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii. (4) **Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunță o nouă hotărîre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.**
118. Astfel, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar partea intimată nu a depus cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată în apel, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.
119. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Ostalep Valeriu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 14 aprilie 2025, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu către Centrul de Investigatii Jurnalistice din Moldova privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, aducerea scuzelor și dezmințirea informației defăimătoare, repararea prejudiciului moral.

Decizia integrală se întocmește în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Președintele ședinței, judecătorul –

Ana Panov

Judecătorii –

Svetlana Vișcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.